ମନୋରଞ୍ଜନ ଦାସ

ବନାମ

ଝାଡ଼ଖଣ୍ଡ ରାଜ୍ୟ

ଏପ୍ରିଲ 21, 2004

[କେ. ଜି. ବାଲକ୍ରିଷ୍ଣନ ଏବଂ ବି. ଏନ୍. ଶ୍ରୀକ୍ରିଷ୍ଣ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଦଣ୍ଡ ସଂହିତା, 1860:

ଧାରା 420/109 - ଠକେଇ ଅପରାଧକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା - ଜଣେ ଆକାଉଣ୍ଟଧାରୀ, ଆକାଉଣ୍ଟ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ପରିଚିତ କରାଇବା - ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଏକ ଚଳନ୍ତି ଆକାଉଣ୍ଟ ଖୋଲନ୍ତି ଏବଂ ନକଲି ବ୍ୟାଙ୍କ ଡ୍ରାଫ୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ବ୍ୟାଙ୍କରୁ କିଛି ପରିମାଣର ଟଙ୍କା ଉଠାଇବା ଆରମ୍ଭ କରନ୍ତି - ପରିଚାୟକଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ମାମଲା ରୁଜୁ - ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଧାରା 420 ଅଧୀନରେ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତକରଣ ଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶ - ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦଣ୍ଡବିଧାନକୁ ଧାରା 420/109 ରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରନ୍ତି - ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା, ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଧାରା 420/109 ଅଧୀନରେ ଅପରାଧରେ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି -ସେ ଉକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ କେବଳ ଏକ ଆକାଉଣ୍ଟ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ପରିଚିତ କରାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ସ୍ୱତଃ କୌଣସି ପ୍ରବଞ୍ଚନା କିମ୍ବା ଠକେଇକୁ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ- ବ୍ୟାଙ୍କ ଏପରି ଏକ ସମୟରେ ଚେକ୍ ପାରିତ କରିଥିଲା ଯେତେବେଳେ ନୂତନ ଆକାଉଣ୍ଟଧାରୀଙ୍କ ଜମାରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଟଙ୍କା ନଥିଲା, ଏବଂ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନକଲି ଡ୍ରାଫ୍ଟ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯାହା ପାଇଁ ମାସ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ପରିଚିତ କରିଥିବା ପରିଚୟକର୍ତ୍ତା ଠକେଇ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦାୟୀ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ - ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନକାରୀ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ନୂତନ ଆକାଉଣ୍ଟଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଠକେଇ ସହ ଜଡିତ ଥିଲେ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ନଥିରେ କିଛି ନାହିଁ-ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତାରଣାର କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟ କରିବାରେ ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ସହଭାଗୀତାକୁ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ -ନିମ୍ନସ୍ଥ ନ୍ୟାୟାଳୟଗୁଡ଼ିକର ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିଦିଆଯାଇଛି ଏବଂ ପରିଚୟ ପ୍ରଦାନକାରୀଙ୍କୁ ଧାରା 420/109 ଅଧୀନରେ ଦୋଷାରୋପରୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରାଯାଇଛି -ବ୍ୟାଙ୍କ/ବ୍ୟାଙ୍କିଙ୍ଗ - ଆକାଉଣ୍ଟଧାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କରାଯାଇଥିବା ଠକେଇ - ପରିଚାୟକଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ।

ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲିୟ ଅଧିକାରିତା : ଫୌଜଦାରୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 650/1998 ।

ଫୌଜଦାରୀ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ସଂଖ୍ୟା 25/90(R)ରେ ପାଟନା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 17.10.96 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀ ପାଇଁ ଦେବ ପ୍ରସାଦ ମୁଖାର୍ଜୀ ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପାଇଁ କୃଷ୍ଣାନନ୍ଦ ପାଣ୍ଡେ ଏବଂ ଗୌତମ ପ୍ରସାଦ ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଏଠାରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଆଇ. ପି. ସି. ଧାରା 419/420/468/471 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀ ନ୍ୟାୟିକ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ, ଜାମସେଦପୁର, ସିଂହଭୂମଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବିଚାର କରାଯାଇଥିଲା । ଆଇପିସିର ଧାରା 420 ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ ତିନି ବର୍ଷ କାରାଦଣ୍ଡରେ ଦଣ୍ଡିତ କରାଯାଇଥିଲା । ଅପିଲକାରୀ ତାଙ୍କ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତକରଣଏବଂ ଦଣ୍ଡାଦେଶକୁ ଆପତ୍ତି କରି ଦୌରା ଅଦାଲତରେ ଏକ ଅପିଲ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ଅପିଲିୟ ଅଦାଲତ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତକରଣକୁ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 420 ରୁ ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 420/109 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତକରଣକୁ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିଥିଲେ, ତଥାପି ଦଣ୍ଡାଦେଶ ବଜାୟ ରଖାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଆବେଦନକାରୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଦାୟର କରିଥିଲେ, ଯଦିଓ ତାଙ୍କ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଯାଇଥିଲା, କାରାଦଣ୍ଡର ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଛଅ ମାସର ଅବଧିକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଥିଲା । ଏଥିରେ ବ୍ୟଥିତ ହୋଇ, ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲ ଦାଖଲ କରାଯାଇଛି ।

ଅପିଲକାରୀ ଜାମସେଦପୁରର ଜଣେ ବ୍ୟବସାୟୀ ଥିଲେ । 26-5-1972 ରେ, ଜଣେ ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଜାମସେଦପୁରର ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଏକ ଚଳନ୍ତି ଖାତା ଖୋଲିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀ ସେହି ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଏକ ଚଳନ୍ତି ଖାତାର ଧାରକ ହୋଇଥିବାରୁ ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଉକ୍ତ ବ୍ୟାଙ୍କକୁ ପରିଚୟ ଦେବା ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ସହାୟତା ଲୋଡିଥିଲେ । ଅପିଲକାରୀ ଏକ ଫର୍ମରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର କରିଥିବା କୁହାଯାଉଛି ଯାହା ଦ୍ୱାରା ସେ ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ବ୍ୟାଙ୍କ ସହିତ ପରିଚିତ କରାଇଥିଲେ । ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କ ଚଳନ୍ତି ଆକାଉଣ୍ଟକୁ ପରିଚାଳନା କରିବା ଜାରି ରଖିଥିଲେ ଏବଂ 30.10.1972 ରେ ସେ ତିନୋଟି ଡିମାଣ୍ଡ ଡ୍ରାଫ୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିଲେ, ଗୋଟିଏ 32,100 ଟଙ୍କାରେ, ଦ୍ୱିତୀୟଟି 78, 600 ଟଙ୍କାରେ ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି 90, 300 ଟଙ୍କାରେ । ଏହି ଡିମାଣ୍ଡ ଡ୍ରାଫ୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ ପରେ ଉକ୍ତ ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଏକ ସ୍ୱୟଂ ଚେକ୍ ଦ୍ୱାରା 27, 000 ଟଙ୍କା ଉଠାଇଥିଲେ । ପରେ ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ଉଠାଣ ପାଇଁ ସେ 1,40,000 ଟଙ୍କାର ଆଉ ଏକ ସ୍ୱୟଂ ଚେକ୍ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଯଦିଓ ଚେକ୍ ପାରିତ ହୋଇଯାଇଥିଲା, ପ୍ରବନ୍ଧକ ଏକ ସନ୍ଦେହର ଗନ୍ଧ ବାରିଥିଲେ ଏବଂ ଡ୍ରାଫ୍ଟ ଯାଞ୍ଚ କରିବାକୁ ଚଳନ୍ତି ଜମା ଆକାଉଣ୍ଟର ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଦାୟିତ୍ୱରେ ଥିବା ହିସାବରକ୍ଷକ କେତେକ ଅନିୟମିତତା ଦେଖିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଡ୍ରାଫ୍ଟର ସତ୍ୟତା ଉପରେ ସନ୍ଦେହ ପ୍ରକଟ କରିଥିଲେ । ମ୍ୟାନେଜର 1,40,000 ଟଙ୍କାର ଚେକ୍ ଦେବା ବନ୍ଦ କରିଦେଲେ ଏବଂ ଏହି ବ୍ୟାଙ୍କର ଶ୍ରୀନଗର ଶାଖାକୁ ଏକ ଟେଲିଗ୍ରାମ ପଠାଇଥିଲେ, ଯେଉଁଠାରୁ ଏହି ଡ୍ରାଫ୍ଟ ଗୁଡିକ ଜାରି କରାଯାଇଥିଲା । ଶ୍ରୀନଗର ଶାଖାରୁ ଉତ୍ତର ମିଳିଥିଲା ଯେ ଏପରି କୌଣସି ଡ୍ରାଫ୍ଟ କେବେ ଜାରି କରାଯାଇ ନଥିଲା । ପ୍ରବନ୍ଧକ ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଖୋଜିଲେ ଏବଂ ଜଣାପଡ଼ିଲା ଯେ ସେତେବେଳକୁ ସେ ନିଖୋଜ ହୋଇଯାଇଥିଲେ । ପ୍ରବନ୍ଧକ ଥାନାରେ ଅଭିଯୋଗ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ ଯେ ଜାଲିଆତି ଏବଂ ଠକେଇର ପକ୍ଷ ଭାବରେ ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟ ଏବଂ ଚଳନ୍ତି ଆକାଉଣ୍ଟ ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ପରିଚିତ କରିଥିବା ଅପିଲକାରୀ ଏବଂ ବ୍ୟାଙ୍କର ଜଣେ କର୍ମଚାରୀ ଏମ୍. ବି. ଚୌଧୁରୀ ମଧ ରହିଥିଲେ ଏବଂ

ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ବ୍ୟାଙ୍କରୁ ବେଆଇନ ଭାବରେ ଟଙ୍କା ଉଠାଯାଇଥିଲା । ଅଭିଯୋଗ ଆଧାରରେ ପୋଲିସ ଏହି ତିନି ଜଣଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଆଇପିସି ର ଧାରା 420 ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଆନୁଷଙ୍ଗିକ ଅପରାଧ ଅନୁଯାୟୀ ମାମଲା ରୁଜୁ କରିଥିଲା । ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ଗିରଫ କରାଯାଇପାରିଲା ନାହିଁ ଏବଂ ପଳାତକ ଭାବରେ ରହିଲେ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀ ଓ ଏମ୍.ବି. ଚୌଧୁରୀ ଅପରାଧିକ ବିଚାରର ସମ୍ମୁଖୀନ ହୋଇଥିଲେ ।

ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ତରଫରୁ ତିନି ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-1 ବ୍ୟାଙ୍କର ମ୍ୟାନେଜର ଥିଲେ, ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-2 ସମ୍ପୃକ୍ତ ସମୟରେ ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ବ୍ୟାଙ୍କର ଆକାଉଣ୍ଟାଣ୍ଟ ଥିଲେ ଏବଂ ପିଡବ୍ଲ୍ୟୁ-3 ସେଣ୍ଟ୍ରାଲ ବ୍ୟାଙ୍କର ଅନ୍ୟ ଜଣେ ଆଞ୍ଚଳିକ ମ୍ୟାନେଜର ଥିଲେ । ତଦନ୍ତ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ଜେରା କରାଯାଇନଥିଲା । ସହ ଅପରାଧୀ ଏମ୍. ବି. ଚୌଧୁରୀଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ଜଣେ ସଫେଇ ସାକ୍ଷୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପରୀକ୍ଷା କରାଯାଇଥିଲା, ଯିଏ ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ ହୋଇଥିଲେ ।

ଆମେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞ ଓକିଲ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ ପାଇଁ ଓକିଲଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଣିଲୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଓକିଲ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲକାରୀ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଦଣ୍ଡନୀୟ କୌଣସି ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ ଅପିଲକାରୀ, ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଚଳନ୍ତି ଆକାଉଣ୍ଟ ଆରମ୍ଭ କରିବାକୁ ପରିଚିତ କରାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ ଯେ ସେ କୌଣସି ସମୟରେ ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସହ ମିଶି କୌଣସି ଠକେଇ କରିଥିଲେ । ଏହା ମଧ୍ୟ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପରିଚୟ 26.5.72 ରେ ଥିଲା ଏବଂ 1972 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର ମାସରେ ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା 27,000 ଟଙ୍କା ପାଇଁ ଚେକ୍ ଉଠାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କର ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ସହ କୌଣସି ବ୍ୟବସାୟିକ ସମ୍ପର୍କ କିମ୍ବା ଦ୍ୱନ୍ଦ୍ୱ ଥିବା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ଆମେ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉପସ୍ଥାପିତ ପ୍ରମାଣକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କଲୁ ଏବଂ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ନଥିରେ କିଛି ନାହିଁ ଯେ ଅପିଲକାରୀ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟାଙ୍କରେ ହୋଇଥିବା ଠକେଇ ସହିତ ଜଡିତ ଥିଲେ । ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଚଳନ୍ତି ଖାତା ଆରମ୍ଭ କରିବା ପାଇଁ ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପରିଚୟ କରାଇବା ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀ ଯେଉଁ ଫର୍ମରେ ଦସ୍ତଖତ କରିଥିଲେ ତାହା ମଧ୍ୟ ଅଭିଯୋଗ ପକ୍ଷ ଉପସ୍ଥାପନ କରିନଥିଲେ । ତିନି ଜଣ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣ ମଧ୍ୟ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କୌଣସି ଠକେଇ କାର୍ଯ୍ୟରେ କୌଣସି ସହଯୋଗ ଦର୍ଶାଇ ନାହିଁ । ଅପିଲକାରୀ, ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ କେବଳ ଏକ ଆକାଉଣ୍ଟ ଖୋଲିବା ପାଇଁ ବ୍ୟାଙ୍କ ସହିତ ପରିଚିତ କରାଇଥିଲେ ଏବଂ ଏହା କୌଣସି ଜାଲିଆତି କିମ୍ବା ଠକେଇକୁ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ ।

ଅଭିଯୋଗ କରିଥିବା ବ୍ୟାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ନକଲି ଡ୍ରାଫ୍ଟ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାକୁ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅପିଲକାରୀ ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କୁ ପ୍ରବର୍ତ୍ତାଇଥିଲେ ବୋଲି ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରମାଣ ନାହିଁ । ବ୍ୟାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା କ୍ଷତି ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀ କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ଦାୟୀ ଥିଲେ ବୋଲି କହିବା ମଧ୍ୟ ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ଯେତେବେଳେ ବ୍ୟାଙ୍କ

27, 000 ଟଙ୍କାର ଚେକ୍ ପାସ୍ କରିଥିଲା ସେହି ସମୟରେ ଆକାଉଣ୍ଟଧାରୀ ଲୋକନାଥ ଆଚାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ ଜମାରେ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଟଙ୍କା ନଥିଲା । ସେମାନେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା ନକଲି ଡ୍ରାଫ୍ଟ ଉପରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ ଯାହା ପାଇଁ ପ୍ରାୟ ଛଅ ମାସ ପୂର୍ବରୁ ଆକାଉଣ୍ଟଧାରୀଙ୍କୁ ପରିଚୟ ଦେଇଥିବା ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ କାର୍ଯ୍ୟାଳୟକୁ ଠକେଇ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିଥିବା ଅପରାଧ ପାଇଁ ଦାୟୀ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ ।

ଆଇ.ପି.ସି. ର ଧାରା 420/109 ଅନୁଯାୟୀ ଅପରାଧରେ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବାରେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ତଥା ପୁନର୍ବିଚାର କରୁଥିବା ଅପିଲ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଗୁରୁତର ତ୍ରୁଟି କରିଥିଲେ । ଆମେ ବିଚାରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଦୌରା ଅଦାଲତ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟକୁ ବାତିଲ କରିଛୁ ଏବଂ ଆଇପିସି ର ଧାରା 420/109 ଅଭିଯୋଗରୁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦୋଷରେ ଖଲାସ କରିଛୁ । ଜାମିନ ବଣ୍ଡ ଗୁଡ଼ିକ ଖାରଜ ହେବ । ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁର ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆର୍.ପି. ଅପିଲକୁ ମଞ୍ଜୁର ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।